USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **F. O.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, v řízení o návrhu žalobce na obnovu řízení směřujícího proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2011, č. j. 6 Ans 10/2010 - 36,

takto:

I. Návrh žalobce ze dne 18. 2. 2011 na obnovu řízení směřujícího proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2011, č. j. 6 Ans 10/2010 - 36, **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Usnesením ze dne 12. 1. 2011, č. j. 6 Ans 10/2010 - 36, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 3. 2010, č. j. 9 Ca 370/2009 - 12, z důvodu neodstranění vad kasační stížnosti žalobce.

[2] Podáním ze dne 18. 2. 2011 výslovně adresovaným Městskému soudu v Praze se žalobce domáhal obnovy řízení proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2011, č. j. 6 Ans 10/2010 - 36, s odůvodněním, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je nezákonné a protiústavní. Argumentoval tím, že formální náležitosti řízení nelze zneužívat na úkor podstaty a smyslu žalobci zaručených základních práv a svobod a že nemá jiného právního prostředku, než domáhat se uložení povinnosti vydat osvědčení (potvrzení).

[3] Usnesením ze dne 30. 3. 2011, č. j. 9 A 57/2011 - 5, Městský soud v Praze postoupil věc Nejvyššímu správnímu soudu.

[4] Podáním ze dne 29. 4. 2011 žalobce brojil proti postoupení věci Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že usnesení nesplňuje náležitosti podle ustanovení § 108 odst. 1

věta druhá zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Městský soud v Praze proto žalobce usneseními ze dne 12. 5. 2011, č. j. 9 A 57/2011 - 8, a ze dne 15. 6. 2011, č. j. 9 A 57/2011 - 12, vyzval, zda jeho podání ze dne 29. 4. 2011 je kasační stížností.

[6] Podáním ze dne 24. 6. 2011 žalobce uvedl, že výzva je nicotná, neboť soudy rozhodují bez toho, aby proběhla rehabilitace. Do doby vyvolání rehabilitace soudem zastává žalobce názor, že správní soudy nemohou věcně rozhodovat. Výslovně se domáhal toho, aby věc byla předložena Ústavnímu soudu.

[7] Usnesením ze dne 31. 10. 2011, č. j. 9 A 57/2011 - 17, Městský soud v Praze zamítl návrh žalobce na předložení věci Ústavnímu soudu.

[8] Dalším podáním ze dne 7. 11. 2011 se žalobce domáhal obnovy řízení směřující vůči usnesení Městského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2011, č. j. 9 A 57/2011 - 17, s odůvodněním, že soud se nezabýval důvody návrhu. Poukazoval přitom na to, že jeho ústavní stížnost byla Ústavním soudem odmítnuta usnesením sp. zn. IV. ÚS 800/11.

[9] Návrh žalobce ze dne 18. 2. 2011 na obnovu řízení směřující proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2011, č. j. 6 Ans 10/2010 - 36, je nepřípustný a Nejvyšší správní soud jej musel odmítnout.

[10] Podle ustanovení § 111 s. ř. s. řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější.

[11] Podle ustanovení § 114 odst. 2 s. ř. s. obnova řízení není přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti.

[12] Z ustanovení § 111 s. ř. s. a ustanovení § 114 odst. 2 s. ř. s. Nejvyššímu správnímu soudu vyplývá, že obnova řízení jako mimořádný opravný prostředek je přípustná pouze proti rozsudkům správních soudů, jimiž nebylo rozhodováno o kasační stížnosti – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2010, č. j. 6 Ads 88/2010 - 194. V posuzovaném případě se však žalobce domáhá obnovy řízení směřující proti usnesení Nejvyššího správního soudu, jímž bylo rozhodnuto o kasační stížnosti žalobce. Návrh žalobce na obnovu řízení ze dne 18. 2. 2011 tudíž nesplňuje podmínky řízení stanovené ustanovení § 111 a ustanovením § 114 odst. 2 s. ř. s. Jelikož je taková vada neodstranitelná, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. tak, že návrh žalobce ze dne 18. 2. 2011 na obnovu řízení směřujícího proti usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2011, č. j. 6 Ans 10/2010 - 36, odmítl.

[13] Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. (za použití ustanovení § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu